

პანიუმი — რიცხვი ცამეტი

პანიუმში დაბრუნება

Jeff Pippenger

2026-02-17

კესარია ფილიპედან კესარია მარიტიმამდე, გზად ფერისცვალების მთაზე შეჩერებით; პეტრე განასახიერებს იმ ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომლებიც აღწევენ საყვირთა დღესასწაულის სასაზღვრო ნიშნულამდე იმ ხაზზე, რომელიც აგებულია ლევანთა წიგნის ოცდამესამე თავის ოცდაორი მუხლის ორ ხაზზე, ქრისტეს დროის ორმოცდამეათე დღის სეზონთან კავშირში. ლევანთა წიგნის ოცდამესამე თავი, ჯვარი, ორმოცდამეათე დღე და კორნელიოსის მიერ პეტრეს მოხმობა — ყოველივე ეს ერთმანეთთან არის შეყვანილი, ხაზი ხაზზე, მესამე, მეექვსე და მეცხრე საათების სიმბოლიზმთან ერთად.

ქრისტე მესამე, მეექვსე და მეცხრე საათზე ჯვარზე, პეტრე მესამე და მეცხრე საათზე ორმოცდამეათედზე და კორნელიუსი მეცხრე საათზე, პეტრე მეექვსე საათზე იოპეში და მესამე საათზე კესარეა ფილიპეში, უკავშირდებიან დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე, რადგან კესარეა ფილიპეც პანიუმია.

პეტრე ორმოცდამეათე დღისას იოელის წიგნს ქადაგებდა, და როდესაც პეტრემ თავისი უწყება კორნელიოსის სახლეულს წარუდგინა, სულიწმიდა წარმართებზე გადმოიღვარა, როგორც ორმოცდამეათე დღისას იუდეველებზე იყო გადმოღვრილი. სულიწმიდის გადმოღვრა იუდეველთათვის და შემდგომ წარმართთათვის, წინასწარმეტყველურად გამოსახავდა უკანასკნელ დღეებში სულიწმიდის გადმოღვრას. უკანასკნელ დღეებში ეს გადმოღვრა ორგვარია: იგი იწყება 9/11-ზე შესხურებით, რომელიც საბოლოოდ ვითარდება შუაღამის ღაღადის გამოცხადებად, აღწევს კვირის კანონს და შემდეგ იქცევა მესამე ანგელოზის ხმამაღალ ღაღადად, სადაც და როდესაც გვიანი წვიმა უზომოდ გადმოიღვრება.

მაშ, იხარეთ, სიონის ძენო, და იმხიარულეთ უფალში, თქვენს ღმერთში; რადგან მან მოგცათ ადრეული წვიმა ზომიერად, და მოგივლენთ წვიმას — ადრეულ წვიმას და გვიან წვიმას — პირველ თვეში. და კალოები აივსება ხორბლით, ხოლო საწნახლები გადმოიღვრება ღვინითა და ზეთით. და აგინაზღაურებთ იმ წლებს, რომლებიც შეჭამა კალიამ, მატლმა, მუხლუხომ და მღრღნელმა — ჩემმა დიდმა ლაშქარმა, რომელიც თქვენ შორის მოგავლინე. იოელი 2:23–25.

პეტრე წარმოადგენს მათ, ვინც მონაწილეობს ყოფილი ზომიერი მოპკურების ისტორიაში 9/11-იდან საკვირაო კანონის დრომდე, აგრეთვე უკანასკნელ წვიმაში, რომელიც აღადგენს „წლებს“, რომლებიც წარმოადგენს ლაოდისკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმის მზარდი ამბოხების მიერ განადგურებულ ოთხ თაობას. ტაძარში, მეცხრე საათზე, პეტრემ წარმოადგინა იოელის წიგნში განცხადებული წლების აღდგენა.

ამიტომ მოინანიეთ და მოიქეცით, რათა წარიხოცოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა უფლის წინაშეთაგან ნუგეშისცემის ჟამნი; და მოავლენს იესო ქრისტეს, რომელიც წინასწარ გექადაგათ თქვენ; რომელსაც ცამ უნდა შეიწყნაროს ყოველივეს აღდგენის ჟამებამდე, რის შესახებაც ღმერთმა ილაპარაკა თავისი ყველა წმიდა წინასწარმეტყველის პირით დასაბამიდანვე. რადგან მოსემ ჭეშმარიტად უთხრა მამებს: წინასწარმეტყველს აღგიდგენთ თქვენ უფალი ღმერთი თქვენი ძმათაგან, ჩემს მსგავსს; მას უსმინეთ ყველაფერში, რასაც იგი გეტყვით თქვენ. და იქნება, რომ ყოველი სული, რომელიც არ ისმენს იმ წინასწარმეტყველს, მოისპობა ხალხიდან. და ყველა წინასწარმეტყველმაც, სამუელით დაწყებული და მის შემდგომთა შორის ყველამ, რამდენმაც ილაპარაკეს, ამ დღეებზეც იწინასწარმეტყველეს. საქმეები 3:19–24.

ცოდვათა წარხოცვა არის ქრისტეს საბოლოო საქმე საგამომძიებლო სამსჯავროში, და წარხოცვა იწყება ღვთის სახლიდან.

ვინაიდან დადგა ჟამი, რომ სამსჯავრო ღვთის სახლიდან დაიწყოს; და თუ პირველად ჩვენგან იწყება, რა იქნება იმათი აღსასრული, რომელნიც არ ემორჩილებიან ღვთის სახარებას? და თუ მართალი ძლივს იხსნება, უღმერთო და ცოდვილი სადღა გამოჩნდება? ამიტომ, ღმერთის ნებისამებრ მოტანჯულნი თავიანთ სულებს კეთილის ქმნაში მიუძღვნან მას, როგორც ერთგულ შემოქმედს. 1 პეტრე 4:17–19.

პეტრემ გაიგო, როგორც ორმოცდამეათე დღეს, ისე კესარიასი, ზღვის პირას, კორნელიოსის სახლში, რომ იოელის წიგნი სრულდებოდა. ორმოცდამეათე დღე წარმოადგენს საკვირაო კანონს, როდესაც სამსჯავრო დასრულებულია ღვთის სახლისათვის და შემდეგ წარმართთა შორის გადადის. მისი უწყება საკვირაო კანონის დროს არის იგივე უწყება, რომელიც შუადამის ღაღადის მოსვლისას გამოცხადდა. ალფა-გამოცხადება არის იმ წინასწარმეტყველური პერიოდის დასაწყისი, რომელიც ომეგა-გამოცხადებით მთავრდება. პეტრე წარმოადგენს მათ, ვინც ამ უწყებას ქადაგებს, ხოლო უწყება იწყება მისი ძალმოსილებით აღჭურვილ, რაც აღნიშნულია ისლამის სახედრის ახსნით. სახედარი იხსნება, რათა აღნიშნოს შუადამის ღაღადის დასაწყისი, და კვლავ იხსნება საკვირაო კანონის დროს, რაც შუადამის ღაღადის დასასრულია.

ამგვარად, პეტრე ასევე წარმოადგენს მათ, ვინც იწინასწარმეტყველა ისლამის დარტყმა შეერთებულ შტატებზე. პეტრეს უწყება შუადამის ღაღადში არის იმ უწყების შესწორება, რომელმაც აღნიშნა პირველი იმედგაცრუება და დაყოვნების ხანის დასაწყისი. ამგვარად, პეტრე წარმოადგენს მათ, ვინც აცხადებს შუადამის ღაღადის უწყებას და რომლებმაც გაიარეს პირველი ფუძემდებლური გამოცდა, რომელიც 2024 წელს მოვიდა და დასრულდა 2025 წლის 8 მაისს პირველი ამერიკელი პაპის არჩევით, დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლის აღსრულებით.

საყვირების დღესასწაულიდან ორმოცდაათობის დღემდე პერიოდი არის ორმოცდაათობის სეზონის მესამე და განმსაზღვრელი გამოცდა, რომელიც წარმოადგენილია ლევიანთა წიგნის ოცდამესამეში. სამი ანგელოზის შესახებ ერთი პრინციპი, რომელიც და-უაითმა გამოკვეთა, ასევე უბრალოდ ელემენტარული

მათემატიკაა. იგი მიუთითებს, რომ პირველი და მეორე უწყებების გარეშე მესამე უწყება ვერ იარსებებს. რადგან პეტრე ორმოცდაათობის საკვირაო კანონთან დაკავშირებით იოელის წიგნს ქადაგებს, იგი ასევე იოელს ასწავლის შუალამის ღალადის უწყების გამოცხადების დასაწყისში, რაც არის ორმოცდაათობის სეზონის განმსაზღვრელი და მესამე გამოცდა. ამრიგად, პეტრე წარმოადგენს ერთგულებს სამი საფეხურისაგან შემდგარი გამოცდის პროცესში, რომელიც დაიწყო მაშინ, როდესაც იესო ქრისტეს გამოცხადება გაიხსნა, დაწყებული 2023 წლის 31 დეკემბრიდან. თუ პეტრე მესამე საფეხურზე იმყოფება, მას ორი წინა საფეხურიც უნდა გაევიდეს, რადგან პირველი და მეორე გარეშე მესამე ვერ იარსებებს.

ას ორმოცდაათობი ათასის დაბეჭდვის პერიოდი დაიწყო 9/11-ზე და მან გახსნა სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი, რომელიც წარმოდგენილი იყო 9/11-ის საყვირის ხმობით — საძირკვლებთან დასაბრუნებლად; შემდეგ კი მოვიდა 2020 წლის 18 ივლისის პირველი იმედგაცრუების გამოცდა. ამ ისტორიის მესამე გამოცდა არის კვირა კანონი. 2020 წლის 18 ივლისს დადგა წინასწარმეტყველური უდაბნო, და იმ უდაბნოს პერიოდში, 2023 წლის ივლისში, ერთმა „ხმამ“ იწყო ღალადება, ხოლო შემდეგ, 2023 წლის 31 დეკემბერს, 9/11-იდან ოცდაორი წლის შემდეგ, დაიწყო იესო ქრისტეს გამოცხადების ბეჭედახსნა. 2023 წლიდან კვირა კანონამდე (როდესაც 2,300 დღის სრული აღსრულება შესრულდება) აღნიშნავს პერიოდს 2023 წლიდან კვირა კანონამდე, როგორც „23“-ით დაწყებულსა და „23“-ით დასრულებულს, რადგან 1844 წლის 22 ოქტომბრის დახურული კარი ტიპოლოგიურად წარმოადგენს კვირა კანონისას დახურულ კარს. 2300-წლიანი წინასწარმეტყველება წარმოდგენილია 2,300-ში არსებული „23“-ით.

1844 წელი იყო პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიის დასასრული. ეს ისტორია დაიწყო პირველი ანგელოზის გამოჩენით 1798 წელს და დასრულდა ორმოცდაექვსი წლის შემდეგ, 1844 წელს. ეს ორმოცდაექვსი წელი წარმოადგენს მილერიტულ ტაძარს, რომელშიც ქრისტე უეცრად შევიდა 1844 წელს. ადამიანური ტაძარი აგებულია „23“ ქრომოსომაზე, როგორც მამაკაცში, ისე დედაკაცში; ამგვარად „23“ აღნიშნავს იმ საქმის სიმბოლოს, რომელიც ქრისტემ დაიწყო 1844 წელს. ეს საქმე იყო მისი ღვთაებრიობის ჩვენს ადამიანურ ბუნებასთან შეერთება. იესო ბუნებრივ სამყაროს იყენებს სულიერის საილუსტრაციოდ, და საქმე, რომელიც დაიწყო 1844 წელს, 2,300 წლის დასასრულს, წარმოდგენილია მამაკაცის „23“ ქრომოსომისა და დედაკაცის „23“ ქრომოსომის შეერთებით. როდესაც კაცი ცოლად ირთავს ქალს, ისინი ერთ ხორცად იქცევიან, და ქორწინება არის ის, რაც ქრისტემ დაიწყო 1844 წელს. 1844 წლის დახურული კარი თანხვედბა საკვირაო კანონის დახურულ კარს, და ამ დახურული კარის სიმბოლო არის „23“.

2023 წლის 31 დეკემბრიდან კვირის კანონის „23“-მდე ვლინდება პერიოდი, რომელიც იწყება ალფა „23“-ით და მთავრდება ომეგა „23“-ით. იგი ასევე წარმოადგენს ას ორმოცდაათობი ათასის ტაძრის პერიოდს. სწორედ ესzelfde ისტორია არის 9/11-დან კვირის კანონამდე მიმავალი ფრაქტალი. 1844 წარმოდგენილია რიცხვით „23“ და აღნიშნავს მკვდართა საგამოძიებო სამსჯავროს დასაწყისს. 9/11 აღნიშნავს ცოცხალთა

საგამოძიებო სამსჯავროს დასაწყისს და, მაშასადამე, 9/11-საც აქვს რიცხვი „23“.
9/11-დან კვირის კანონამდე პერიოდი არის პერიოდი ალფა „23“-ითა და ომეგა „23“-ით.
2023-დან კვირის კანონამდე პერიოდი არის 9/11-დან კვირის კანონამდე პერიოდის
ფრაქტალი, და სწორედ იქ აღიმართება ას ორმოცდაოთხი ათასის ტამარი. მილერიტთა
ტამარი ორმოცდაექვსწლიანი პერიოდი იყო, მაგრამ უკანასკნელ დღეებში დრო აღარ
არის; და ადვენტიზმის დასაწყისში მილერიტთა ორმოცდაექვსი წელი სახეს უქმნის
იმავე პერიოდს ადვენტიზმის დასასრულში, და ეს პერიოდი იწყება და მთავრდება
„23“-ით, რითაც წარმოიქმნება მილერიტული რიცხვი ორმოცდაექვსი.

სამივე ეს ისტორია წარმოადგენს სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს (მილერიტები,
9/11 კვირის კანონის დადგომამდე და 2023 კვირის კანონის დადგომამდე). ეს ისტორია
დაიწყო მიქაელის საყვირის ხმობით, რომელმაც აღადგინა მოსე და ელია 2023 წლის 31
დეკემბერს; ხოლო როდესაც მიქაელი, რომელიც არის ქრისტე, აღადგენს, იგი ამას
საყვირის ხმით იქმს.

რადგან თვით უფალი ზეციდან გადმოვა შემახილით, მთავარანგელოზის ხმით და
ღვთის საყვირით; და ქრისტეში მკვდარნი პირველად აღდგებიან. 1
თესალონიკელთა 4:19.

მიქაელი არის მთავარანგელოზი, და სწორედ მისი ხმა, ღვთის საყვირთან ერთად,
ახდენს მკვდართა აღდგომას; ხოლო იუდას წიგნი გვაუწყებს, რომ მიქაელმა აღადგინა
მოსე.

მაგრამ მიქაელ მთავარანგელოზმა, როდესაც ეშმაკთან პაექრობდა და მოსეს
სხეულის შესახებ ედავებოდა, ვერ გაბედა მის წინააღმდეგ გმობითი ბრალდების
წარდგენა, არამედ თქვა: უფალმა შეგრისხოს შენ. იუდა 1:9.

ქრისტემ, როგორც მთავარანგელოზმა მიქაელმა, 2023 წლის 31 დეკემბერს გახსნა
გამოცხადება საკუთარი თავის შესახებ, როდესაც შემდეგ აღადგინა მოსე და ელია —
ორი მოწმე, რომლებიც მოკლულ იქნენ 2020 წლის 18 ივლისს. შემდეგ მოვიდა ალფას
გარეგანი საფუძვლის გამოცდა. ანგელოზმა, რომელიც 9/11-ზე ჩამოვიდა, იერემიას
საყვირი დაჰბერა, როცა მოუწოდა ერთგულებს უკან დაბრუნებულიყვნენ
მილერიტულ საფუძვლებთან; და ამის პარალელურად, მიქაელის საყვირმა
საფუძვლების გამოცდა შემოიტანა. ეს გამოცდა წარმოადგენილია დანიელის 11:14-ში,
სადაც „შენი ხალხის მძარცველნი“ ამყარებენ გარეგან ხილვას. მილერიტებმა
განსაზღვრეს, რომ სწორედ რომი იყო ის, ვინც ამ მუხლს აღასრულებდა, და დაადგინეს
ხილვა.

2025 წლის 8 მაისიდან დაიწყო ტამრის აღმართვა კუთხისა და სამირკვლის ქვაზე. 1996
წლიდან ოცდაათი წლის შემდეგ — როდესაც 1989 წელს გახსნილი უწყება
ოფიციალურად დამკვიდრდა — დაიწყო 2023 წლის 31 დეკემბერს გახსნილი უწყების
ფორმალურად დამკვიდრების პროცესი.

1989 წლის გზავნილის 1996 წლის ფორმალიზება მოვიდა ორას ოცდაათი წლის შემდეგ
იმისა, რომ მისი ისტორიული საგანი 1776 წელს გამოჩნდა. 2023 წლის ბეჭდების ახსნა

მოჰყვა ოცდაორი წლის შემდეგ მას, რაც 1996 წლის ფორმალიზება 2001 წლის 11 სექტემბერს დადასტურდა ისლამის წინასწარმეტყველური გამოვლინების მეშვეობით.

პეტრე წარმოადგენს ამ წმიდა ისტორიის მაცნეებს, რომლებიც გადიან როგორც საძირკვლის, ისე ტაძრის გამოცდებს. ტაძრის გამოცდა მოიცავს 2020 წლის 18 ივლისის წარუმატებელი უწყების გასწორებას. 1989 წლის უწყების 1996 წელს ფორმალიზებიდან ოცდაათი წლის შემდეგ, ტაძრის გამოცდა მოიცავს ტენესის შტატის ქალაქ ნეშვილზე ისლამური დარტყმის შესახებ უწყების გასწორებისა და შემდეგ მისი ხელახლა გამოცხადების საქმეს. 1989 წლის უწყების ფორმალიზება წარმოდგენილი იყო 1996 წელს გამოცემული ჟურნალით, სახელწოდებით The Time of the End. ჟურნალი მოიცავდა დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლს და იგი განსაზღვრავდა კვირადღის კანონს შეერთებულ შტატებში. განგების მიერ ისე მოხდა, რომ უმოქმედო მსახურება, რომელსაც მრავალი წლით ადრე უკვე ეწოდა Future for America, ჩვენს მსახურებას გადმოეცა ამ მსახურების წინა ხელმძღვანელების მიერ, რომელთაც არ ჰქონდათ ნათელი 1989 წლის უწყების შესახებ.

1996 წელს ჩვენი მსახურება გახდა Future for America, და გამოიკა პუბლიკაცია, რომელმაც წარმოადგინა ის უწყება, რომელიც ამერიკის მომავალს განსაზღვრავდა, როგორც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლში. შეერთებულმა შტატებმა თავისი წინასწარმეტყველური აღმასვლა 1776 წელს დაიწყო, და „22“ წლის შემდეგ, აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, შეერთებულმა შტატებმა დაიწყო თავისი როლი, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფომ, 1776 წლიდან „220“ წლის შემდეგ. 1996 წელს წინასწარმეტყველებაში შეერთებული შტატების უწყება ფორმალიზებულ იქნა. 1776 წლიდან გასული „220“ წელი და იმ წერტილიდან 1798 წლამდე გასული „22“ წელი უკავშირდება უილიამ მილერს, რომელმაც თავისი პირველი საჯარო მოხსენება 1831 წელს წარმოადგინა, King James Bible-ის გამოცემიდან „220“ წლის შემდეგ. ადვენტიზმის დასაწყისი და დასასრული ხაზს უსვამს იმ უწყების ფორმალიზებას, რომელიც აღსასრულის ჟამს იხსნება.

1996 წლიდან ოცდაათი წლის შემდეგ, 2026 წელს, ტაძრის გამოცდა მოიცავს 2020 წლის 18 ივლისის გზავნილის გასწორების საქმეს. ამგვარად, 1989 წლის ალფა-გზავნილმა, დასკვნითი თაობისთვის განკუთვნილმა გზავნილმა, რომელიც 1996 წელს ფორმალურად ჩამოყალიბდა, დაიწყო ოცწლიანი პერიოდი, რომელიც დასრულდა გზავნილის გასწორებისა და ფორმალურად ჩამოყალიბების გამოცდით. ეს ოცდაათი წელი არის იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის მღვდლობის სიმბოლო, რომლებიც შუაღამის ძახილის გზავნილს ფორმალურად ჩამოაყალიბებენ. პეტრე წარმოადგენს მათ, ვინც ამ საქმეს მეორე ომეგა ტაძრის გამოცდის პერიოდში აღასრულებს.

და უაიტი გვამცნობს, რომ ღმერთი ნებას რთავს, ცდომილება შემოვიდეს მის ხალხში, იმ მიზნით, რომ აღძრას ისინი კვლევისა და შესწავლისკენ.

„ღმერთი აღძრავს თავის ხალხს; თუ სხვა საშუალებებმა არ იმოქმედა, მათ შორის შემოიჭრება მწვალებლობანი, რომლებიც გამოსცდიან მათ და განაცალკევებენ ბზეს ხორბლისაგან. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც სწამს მისი სიტყვისა,

გამოიღვიძონ ძილისაგან. მოვიდა ძვირფასი ნათელი, შესაფერისი ამ დროისათვის. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს იმ საფრთხეებს, რომლებიც სწორედ ჩვენს წინაშეა. ეს ნათელი უნდა გვიძღვოდეს წმინდა წერილების გულმოდგინე შესწავლისაკენ და იმ შეხედულებათა უმკაცრესი გამოკვლევისაკენ, რომლებსაც ჩვენ ვემხრობით.“

ეს განცხადება იმ მონაკვეთის ნაწილია, რომელიც ამ სტატიას სრულად დაასრულებს. სტატიებში და ჩვენს შაბათის Zoom-შეხვედრებზე მე აღვრიე ზოგიერთი სიმბოლო დანიელის 11:10–15-ის განხილვისას, და თუმცა საჭირო შესწორებები შევიტანეთ, გადავუხვიე სტატიების იმ სერიის დასკვნისკენ სვლას, რომელიც შეეხება პანიუმს — ბრძოლას, რომელსაც კვირის კანონი მოჰყვება. ახლა დროა პანიუმს დავუბრუნდეთ, და როდესაც ამას ვიზამთ, გვექნება მტკიცებულებათა დამატებითი ხაზი, რომელიც წარმოდგენილია პეტრეს მიერ კესარია ფილიპეში, რაც პანიუმია.

ახლა კვლავ დავუბრუნდებით დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათედან მეთექვსმეტე მუხლებამდე განხილვას, რომლებიც ასახავს ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას. შეჩერებულნი ვიყავით სექტემბერში, ასე რომ, დაახლოებით ხუთი თვეა გასული.

„პეტრე თავის ძმებს მოუწოდებს, რომ „იზარდონ მადლში და ჩვენი უფლისა და მაცხოვრის, იესო ქრისტეს, შემეცნებაში.“ როდესაც ღვთის ერი მადლში იზრდება, ისინი გამუდმებით იძენენ მისი სიტყვის უფრო ნათელ გაგებას. ისინი მის წმიდა ჭეშმარიტებებში ახალ ნათელსა და სილამაზეს განჰყვრეტენ. ასე იყო ეკლესიის ისტორიაში ყოველ საუკუნეში, და ასე გაგრძელდება აღსასრულამდე. მაგრამ როდესაც ჭეშმარიტი სულიერი სიცოცხლე კლებულობს, მუდამ იჩენს თავს მიდრეკილება, რომ შეწყდეს წინსვლა ჭეშმარიტების შემეცნებაში. ადამიანები კმაყოფილებიან იმ ნათლით, რომელიც უკვე მიიღეს ღვთის სიტყვიდან, და ხელს უშლიან წმიდა წერილების შემდგომ გამოკვლევას. ისინი კონსერვატიულნი ხდებიან და ცდილობენ, თავი აარიდონ განხილვას.

ის ფაქტი, რომ ღვთის ხალხს შორის არ არის არც დავა და არც აღელვება, არ უნდა ჩაითვალოს დამაჯერებელ მტკიცებულებად იმისა, რომ ისინი მტკიცედ ეპყრობიან საღ მოძღვრებას. არსებობს საფუძველი შიშისა, რომ ისინი შესაძლოა მკაფიოდ ვერ არჩევდნენ ჭეშმარიტებასა და ცდომილებას შორის. როდესაც წმინდა წერილის გამოკვლევის შედეგად ახალი საკითხები არ იზადება, როდესაც აზრთა სხვადასხვაობა არ წარმოიშობა, რომელიც ადამიანებს აღძრავს, თავად გამოიკვლიონ ბიბლია, რათა დარწმუნდნენ, რომ ჭეშმარიტება აქვთ, მაშინ მრავალი იქნება დღესაც, როგორც ძველ დროში, ვინც მიეყრდნობა გადმოცემას და თავყვანს სცემს იმას, რაც თვითონ არ იციან.

„მიჩვენეს, რომ მრავალნი, რომელნიც აცხადებენ, თითქოს ახლანდელი ჭეშმარიტების ცოდნა აქვთ, არ იციან, რა სწამთ. მათ არ ესმით თავიანთი სარწმუნოების მტკიცებულებანი. მათ არ გააჩნიათ აწმყო დროის საქმის მართებული დაფასება. როცა განსაცდელის ჟამი მოვა, არიან კაცნი, რომლებიც ახლა სხვებს უქადაგებენ, მაგრამ მაშინ, როდესაც იმ პოზიციებს გამოიკვლევენ, რომელთაც ემყარებიან, აღმოაჩენენ, რომ მრავალი რამ არსებობს, რისათვისაც

დამაკმაყოფილებელი მიზეზის მოყვანა არ შეუძლიათ. ვიდრე ამგვარად გამოიცდებოდნენ, არ იცოდნენ თავიანთი დიდი უმეცრების შესახებ. და ეკლესიაში მრავალნი არიან, რომელთაც თავისთავად მიაჩნიათ, რომ ესმით, რა სწამთ; მაგრამ, ვიდრე დავა არ წარმოიშობა, არ იციან საკუთარი სისუსტე. როცა მსგავსი რწმენის მქონეთაგან განშორებულნი და იძულებულნი იქნებიან, ცალკე და მარტონი დადგნენ, რათა თავიანთი რწმენა განმარტონ, გაოცდებიან, როცა დაინახავენ, რაოდენ არეულია მათი წარმოდგენები იმაზე, რაც ჭეშმარიტებად ჰქონდათ მიღებული. უეჭველია, რომ ჩვენს შორის ადგილი ჰქონდა ცოცხალი ღმერთისგან განდგომას და ადამიანებისკენ მიბრუნებას, როდესაც ადამიანური სიბრძნე ღვთიურის ადგილას იქნა დაყენებული.

„ღმერთი აღძრავს თავის ხალხს; თუ სხვა საშუალებები წარუმატებელი აღმოჩნდება, მათ შორის შემოიჭრება მწვალებლობა, რომელიც გაცხრილავს მათ და გამოაცალკევებს ბზეს ხორბლისგან. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც მისი სიტყვისა სწამს, გამოიღვიძონ ძილისგან. მოვიდა ძვირფასი ნათელი, ამ დროისთვის შესაფერი. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს საფრთხეებს, რომლებიც უშუალოდ ჩვენ წინაშეა. ამ ნათელმა უნდა მიგვიყვანოს წმინდა წერილის გულმოდგინე შესწავლისა და იმ შეხედულებათა უმკაცრესი გამოკვლევისაკენ, რომლებიც გვიჭირავს. ღმერთს სურს, რომ ჭეშმარიტების ყველა მხარე და ყველა პოზიცია საფუძვლიანად და შეუპოვრად იყოს გამოკვლეული, ლოცვითა და მარხვით. მორწმუნენი არ უნდა დამშვიდდნენ ვარაუდებში და ბუნდოვან წარმოდგენებში იმის შესახებ, თუ რა შეადგენს ჭეშმარიტებას. მათი რწმენა მტკიცედ უნდა იყოს დაფუძნებული ღვთის სიტყვაზე, რათა, როცა გამოცდის დრო მოვა და ისინი თავიანთი რწმენის პასუხის გასაცემად საბჭოთა წინაშე წარდგებიან, შეძლონ სიმშვიდითა და შიშით მისცენ პასუხი იმედის შესახებ, რომელიც მათშია.

„აღმართი, აღმართი, აღმართი. ის თემები, რომელთაც ჩვენ მსოფლიოს ვუდგენთ, ჩვენთვის ცოცხალი რეალობა უნდა იყოს. მნიშვნელოვანია, რომ იმ მოძღვრებათა დაცვისას, რომელთაც ჩვენ რწმენის ძირითად მუხლებად მივიჩნევთ, არასოდეს მივცეთ თავს ნება ისეთი არგუმენტების გამოყენებისა, რომლებიც სრულიად საფუძვლიანი არ არის. ასეთმა არგუმენტებმა შეიძლება მოწინააღმდეგე გააჩუმოს, მაგრამ ისინი ჭეშმარიტებას პატივს არ მიაგებენ. ჩვენ უნდა წარმოვადგინოთ საფუძვლიანი არგუმენტები, რომლებიც ჩვენს მოწინააღმდეგეებს არა მხოლოდ გააჩუმებს, არამედ უმკაცრეს და ყველაზე გამომცდელ შემოწმებასაც გაუძლებს. მათ შორის, ვინც საკუთარი თავი მოამზადა როგორც მოკამათე, დიდი საფრთხეა, რომ ისინი ღვთის სიტყვას სამართლიანობით არ მოეპყრობიან. მოწინააღმდეგესთან შეხვედრისას ჩვენი გულწრფელი ძალისხმევა ის უნდა იყოს, რომ საკითხები ისე წარმოვადგინოთ, მის გონებაში დარწმუნება აღვძრათ, და არა მხოლოდ მორწმუნეს მივცეთ თავდაჯერებულობა.“

„როგორიც უნდა იყოს ადამიანის გონებრივი წინსვლა, ნურც ერთი წუთით ნუ იფიქრებს, რომ აღარ არის საჭირო წმინდა წერილის საფუძვლიანი და უწყვეტი კვლევა უფრო დიდი ნათლის მისაღებად. ჩვენ, როგორც ერს, თითოეულად მოწოდებულნი ვართ, ვიყოთ წინასწარმეტყველების შემსწავლელნი.

გულმოდგინედ უნდა ვიფხიზლოთ, რათა შევიცნოთ ყოველი ნათლის სხივი, რომელსაც ღმერთი წარმოგვიდგენს. ჩვენ უნდა შევიგრძნოთ ჭეშმარიტების პირველი ელვარებანი; და ლოცვითი შესწავლის მეშვეობით შეიძლება მიღებულ იქნეს უფრო მკაფიო ნათელი, რომელიც შეიძლება სხვებსაც წარედგინოს.

„როდესაც ღვთის ხალხი უშფოთველად არის და კმაყოფილდება თავისი ამჟამინდელი განათლებით, შეგვიძლია დარწმუნებული ვიყოთ, რომ იგი მათ არ მოიწონებს. მისი ნებაა, რომ ისინი განუწყვეტლივ წინ მიდიოდნენ, რათა მიიღონ მათთვის მანათობელი, მზარდი და განუწყვეტლივ მზარდი ნათელი. ეკლესიის დღევანდელი მდგომარეობა ღმერთისთვის სასიამოვნო არ არის. შემოვიდა თვითდაჯერებულობა, რომელმაც ისინი იქამდე მიიყვანა, რომ აღარ გრძნობენ მეტი ჭეშმარიტებისა და უფრო დიდი ნათლის საჭიროებას. ჩვენ ვცხოვრობთ იმ დროს, როდესაც სატანა მოქმედებს მარჯვნივაც და მარცხნივაც, ჩვენს წინაც და ჩვენს უკანაც; და მაინც, როგორც ხალხი, ჩვენ გვძინავს. ღმერთს სურს, რომ გაისმას ხმა, რომელიც მის ხალხს მოქმედებისკენ აღძრავს.

„ცისაგან სინათლის სხივების მისაღებად სულის გახსნის ნაცვლად, ზოგი საპირისპირო მიმართულებით მოქმედებდა. როგორც ბეჭდური სიტყვის მეშვეობით, ისე ამბიონიდანაც წარმოდგენილ იქნა შეხედულებები ბიბლიის შთაგონების შესახებ, რომელთაც არც სული და არც ღვთის სიტყვა არ ამტკიცებს. უეჭველია, რომ არც ერთმა კაცმა და არც ადამიანთა რომელიმე ჯგუფმა არ უნდა იკისროს ისეთი დიდი მნიშვნელობის საკითხზე თეორიების წამოყენება, თუ მათ დასამყარებლად არ აქვთ ნათელი „ასე ამბობს უფალი“. და როდესაც ადამიანები, გარემოცულნი ადამიანური უძლურებებით, მეტ-ნაკლებად დაქვემდებარებულნი გარემომცველი გავლენების ზემოქმედებას, და მქონენი მემკვიდრეობით მიღებული და შეძენილი მიდრეკილებებისა, რომელნიც შორს არიან იმისგან, რომ ისინი ბრძენნი ან ზეციური აზროვნების მქონენი გახადონ, გაბედავენ ღვთის სიტყვის გასამართლებას და განსჯას, თუ რა არის ღვთიური და რა — ადამიანური, ისინი ღვთის რჩევის გარეშე მოქმედებენ. უფალი ასეთ საქმეს არ აკუროთხებს. შედეგი დამღუპველი იქნება როგორც მისთვის, ვინც ამაში არის ჩაბმული, ისე მათთვისაც, ვინც მას ღვთის საქმედ იღებს. შთაგონების ბუნების შესახებ წარმოდგენილმა თეორიებმა მრავალ გონებაში სკეპტიციზმი აღძრა. სასრული არსებები, თავიანთი ვიწრო და მოკლემხედველი შეხედულებებით, თავს საკმარისად ძალმოსილად მიიჩნევენ, რათა წმინდა წერილი გააკრიტიკონ და ამბობენ: „ეს ადგილი საჭიროა, ხოლო ის ადგილი საჭირო არ არის და შთაგონებულს არ არის.“

ქრისტეს არ მიუცია რაიმე ასეთი მითითება ძველი აღთქმის წერილებთან დაკავშირებით, ბიბლიის იმ ერთადერთ ნაწილთან მიმართებით, რომელიც მისი დროის ხალხს გააჩნდა. მისი მოძღვრება მიზნად ისახავდა მათი გონების მიმართვას ძველი აღთქმისაკენ და იქ წარმოდგენილი დიდ თემათა უფრო ნათელი შუქზე გამოყვანას. საუკუნეთა განმავლობაში ისრაელის ხალხი განემორებოდა ღმერთს და დაეკარგა მხედველობიდან ის ძვირფასი ჭეშმარიტებანი, რომლებიც მან მათ ანდო. ეს ჭეშმარიტებანი დაფარული იყო ცრუმორწმუნეობრივი ფორმებითა და წეს-ჩვეულებებით, რომლებიც მათ ნამდვილ მნიშვნელობას ფარავდნენ. ქრისტე

მოვიდა, რათა მოეშორებინა ნაგავი, რომელმაც მათი ბრწყინვალეობა დაფარა. მან ისინი, როგორც ძვირფასი ქვები, ახალ სამკაულში ჩასვა. მან აჩვენა, რომ, ძველისა და ნაცნობის ჭეშმარიტებათა განმეორებისადმი ზიზღისგან შორს, იგი მოვიდა, რათა ისინი მათი ჭეშმარიტი ძალითა და მშვენიერებით წარმოჩენილიყვნენ — იმ დიდებით, რომელიც მისი დროის ადამიანებს არასოდეს შეუმჩნევიათ. თავად ამ გამოცხადებული ჭეშმარიტებების ავტორს შეეძლო ხალხისთვის გაეხსნა მათი ნამდვილი აზრი, გაეთავისუფლებინა ისინი იმ მცდარი განმარტებებისა და ცრუ თეორიებისგან, რომლებიც ხელმძღვანელებმა მიიღეს, რათა მათივე უკუთხეველ მდგომარეობას, სულიერების სიღარიბესა და ღვთის სიყვარულის არქონას მორგებოდნენ. მან განზე გადადო ყოველივე ის, რაც ამ ჭეშმარიტებებს სიცოცხლესა და ცოცხალ ძალას ართმევდა, და დაუბრუნა ისინი ქვეყნიერებას მთელი მათი თავდაპირველი სიხალასითა და ძალით.

„თუ ჩვენშია ქრისტეს სული და მასთან ერთად ვშრომობთ, ჩვენი ვალია წინ წავწიოთ ის საქმე, რომლის გასაკეთებლადაც იგი მოვიდა. ბიბლიის ჭეშმარიტებანი კვლავ დაბნელდა ჩვეულებით, გადმოცემითა და მცდარი მოძღვრებით. პოპულარული თეოლოგიის ცრუ სწავლებებმა ათასობით და ათიათასობით სკეპტიკოსი და ურწმუნო წარმოშვა. არსებობს შეცდომები და წინააღმდეგობანი, რომელთაც მრავალი ბიბლიის მოძღვრებად აცხადებს, მაგრამ სინამდვილეში ისინი წმიდა წერილის ცრუ განმარტებანია, პაპობრივი სიბნელის საუკუნეებში მიღებული. მრავალნი მიყვანილ იქნენ ღმერთის შესახებ მცდარი წარმოდგენის შესანარჩუნებლად, როგორც იუდეველებს, თავიანთი დროის შეცდომებითა და გადმოცემებით შეცთომილთ, ქრისტეს შესახებ ჰქონდათ მცდარი წარმოდგენა. „რომ სცოდნოდათ, დიდების უფალს არ ჯვარს აცვამდნენ.“ ჩვენი საქმეა სამყაროს წინაშე ღმერთის ჭეშმარიტი ხასიათის წარმოჩენა. ბიბლიის გაკრიტიკების ნაცვლად, შევეცადოთ, მოძღვრებითა და მაგალითით, წარვუდგინოთ სამყაროს მისი წმიდა, სიცოცხლის მომნიჭებელი ჭეშმარიტებანი, რათა „გამოვაცხადოთ ქება იმისა, რომელმაც თავისი საკვირველი ნათლისავენ სიბნელიდან მოგვიწოდა.“

„ბოროტებებმა, რომლებიც თანდათანობით იპარებოდნენ ჩვენს შორის, შეუმჩნევლად განაშორეს ცალკეული ადამიანები და ეკლესიები ღვთისადმი მოწიწებას და დაუხშეს მათ ის ძალა, რომლის მინიჭებაც მას სურს.“

„ჩემო ძმანო, დაე, ღვთის სიტყვა იდგეს ზუსტად ისე, როგორც არის. ნუ გაბედავს ადამიანური სიბრძნე წმიდა წერილის თუნდაც ერთი ნათქვამის ძალის შემცირებას. გამოცხადებაში არსებული ეს საზეიმო მხილება უნდა გვაფრთხილებდეს, რომ ასეთ ნიადაგზე არ დავდგეთ. ჩემი მეუფის სახელით გიბრძანებთ თქვენ: „გაიძვრე შენი ფეხსაცმელი შენი ფეხებიდან, რადგან ადგილი, რომელზედაც შენ დგახარ, წმიდა მიწაა.““ Testimonies, ტომი 5, 707–711.